

volledig overzicht omtrent de stand van de Blauwe reiger in Nederland te verkrijgen. Ik zou het op prijs stellen indien U de moeite zoudt willen nemen een vragenlijst in de vorm van onderstaande tabel zo volledig mogelijk in te vullen en eventuele bijzonderheden of waarnemingen in de daarvoor bestemde rechterkolom te willen invullen. Om dubbele tellingen door verdrijving of andere oorzaken zoveel mogelijk te voorkomen,

verdient het de voorkeur om alle tellingen te doen plaatsvinden in de periode van 15-20 april 1956. Indien U onverhoopt verhinderd mocht zijn in deze periode tellingen te verrichten, zoudt U dit ook kunnen doen direct vóór of na de bovengenoemde data..

Voor de spoedige inzending van Uw gegevens, waarvoor ik U bereids dank zeg, houd ik mij ten zeerste aanbevolen.

Blauwe-reigertelling 1956

Datum van de telling :

Provincie :

Gemeente :

Plaats :

Soort nest (in riet, boom, enz.) :

De nesten bevinden zich
(naam en ligging van het perceel) :

Aantal nesten :

Naam berichtgever :

Adres berichtgever :

Nadere bijzonderheden

(bv. gegevens over voorgaande jaren) :

N.B. Berichten over eventuele andere kolonies kunnen in de kolom „nadere bijzonderheden” vermeld worden.

DE DIRECTEUR VAN HET STAATSBOSBEHEER,
Museumlaan 2, Utrecht.

Ortolaan. Op 30 juni 1955 nam ik tussen Billerbeck en Coesfeld, vooral in de omgeving van de bekende Benedictijner abdij „Gerleve” (Westfalen) vrij veel Ortolanen waar. Op 2 juli hoorde ik er waarschijnlijk een bij Borken. Dit sluit aardig aan bij het gebied rond Winterswijk waar de Ortolaan ook voorkomt.

R. LUIKEN.

Kleine karekiet. Van 20 tot en met 24 mei 1954 hoorde ik dit vogeltje herhaaldelijk druk zingen in de diepe verborgenheid van een dicht „bamboe”-bos aan de rand van de vijver in het Van Boetelaerpark te De Bilt.

R. LUIKEN.

Europese kanarie 1954. Dit vogeltje hoorde en zag ik in 1954 pas op 2 mei bij het ziekenhuis te Oldenzaal. Op 16 juni werd in de tuin van villa de Haer een paartje waargenomen met vier jongen. Van 19 tot 26 mei heb ik bij

Utrecht naar kanaries uitgekeken, maar dit leverde, in tegenstelling met 1953, noch in De Bilt, noch in Zeist iets op.

Tijdens een excursie door Münsterland van 23 juni tot 2 juli viel het me op, dat ze daar plaatselijk zeer talrijk waren, bv. meteen over de grens al in Gronau en ook in Münster zelf.

R. LUIKEN.

Europese kanarie 1955. Op 18 april hoorde en zag ik enkele Europese kanaries bij Slot Bentheim, op 19 en ook op 21 april twee bij het ziekenhuis te Oldenzaal. Omstreeks half mei nam J. de Smidt er af en toe een waar bij zijn woning aan de rand van Groenekan (Utrecht); dit vogeltje zong dan in de hoge coniferen aan de voorkant van het huis. In de namiddag van 6 juli hoorde ik er af en toe even een op zij van het huis van de burgemeester van Dene-kamp, vlak bij Natura Docet. Op de morgen van 13 juli hoorde ik er op zijn minst twee bij

de kerk van Borghorst (Westfalen). Op 9 en op 16 augustus zong er een 's avonds om 8 uur, op 12 augustus om half acht, nog druk achter ons huis te Oldenzaal. De laatste waarneming van het seizoen 1955 viel op 30 september: om goed 10 uur 's morgens hoorde ik er geruime tijd een vrij goed en geregeld zingen in een eik aan het tramlijntje tegenover het ziekenhuis in Oldenzaal.

Bij De Bilt en bij Zeist nam ik ook dit jaar geen Europese kanaries waar.

R. LUIKEN.

Dieren op Singraven in 1954. Hieronder laat ik enkele door mij op het landgoed „Singraven” gedane waarnemingen volgen:

Reeds op 25 maart 1954 vond ik hier een broedende Houtduif; dit was naar verhouding vroeg, daar we een late winter hadden.

De Houtsnippen begonnen op 26 maart met hun baltsvlucht.

De Wespandief verscheen op 12 juni en bleef gedurende de zomer weer in de omgeving.

Op 17 juni zag ik drie Kraanvogels op ongeveer 30 meter hoogte overvliegen.

Op 23 juni was ik er getuige van, dat een Haas op de weg op slechts 10 meter van mij verwijderd haar drie jongen zoogde.

De Scholekster begint ook meer belangstelling te tonen voor deze omgeving en werd door mij meermalen waargenomen.

Op 17 juli zag ik een marter, doch kon helaas niet zien of het een Boommarter of een Steenmarter was. Op 29 juli sprong een Boommarter vlak voor mij een grasbaan over.

Op 3 augustus was de Houtsnippen-baltsvlucht geëindigd en waren de vogels vertrokken. Het voorjaar was voor deze vogels veel te droog; ze werden dan ook minder waargenomen dan in de vorige jaren en er werden geen jongen geringd. Op 19 december gelukte het mij een levende Houtsnip te pakken; na hem thuis van een ring te hebben voorzien, hergaf ik hem de vrijheid, waarvan hij dankbaar gebruik maakte.

Van 28 tot en met 31 oktober werd dagelijks op dezelfde plaats een Notenkraaker gezien en gehoord, een zeer tamme vogel, die zich tot op enkele meters laat naderen. J. KOOIJ.

Singraven 1955. Van het afgelopen jaar zijn weinig bijzonderheden te melden. De winter was voor verschillende vogels wel erg lang.

De Houtsnippen bv. zijn er slecht doorheen gekomen en er zijn onder hen zeer veel slachtoffers gevallen. Vermoedelijk is dit de oorzaak, dat er hier minder Houtsnippen hebben gebroed. De baltsvlucht begon op 30 maart en eindigde op 29 juli.

In februari bevond zich ongeveer drie weken een Brilduiker op de Dinkel.

De Zwaluwen waren ondanks het koude voorjaar zeer vroeg: 27 maart.

De Scholeksters lieten zich deze zomer weer meer zien dan in 1954.

Op 9 mei zag ik een paartje Appelvinken.

Op 4 oktober werd door mij een Hert gespeurd op Harseveld.

Op 22 oktober trokken drie koppels Kraanvogels laag over.

Grauwe ganzen trokken over op 29 oktober en nogmaals op 28 december.

Op 31 december zag ik een Reebok, die alweer een 10 cm hoog gewei had opgezet.

Op 9 januari 1956 zag ik 14 Wilde zwanen laag over vliegen. J. KOOIJ.

Water- en moerasvogels in de winter 1956.

Het kwelwater van vele sloten in de Bethunepolder en de aangrenzende „Venen” ten noordoosten van Maarssen is zo buitengewoon rijk aan ijzerbacteriën, dat bevrozing van het water wordt tegengegaan. Aan dit feit hebben vele Meerkoeften, Waterhoentjes, Tafeleenden, Brilduikers, Kuifeenden, Grote zaagbekken en Nonnetjes het te danken, dat zij er deze winter het leven hebben afgebracht. Het aantal Wilde eenden werd op 800 geschat. Hiertussen zaten Wintertalingen en enkele Smienten. Eén van de zes Reigers werd dood aangetroffen. Hoe het met de beide Roerdompen is afgelopen, is nog onbekend. De intrede van de dooi deed weldra het gras langs de slootkanten tevoorschijn komen. Een koppel van elf Rietganzen en 42 Wilde zwanen profiteerden van die gelegenheid. Wadend trokken de zwanen door het op het ijs gevormde dooiwater, waarbij vier geheel grijze juveniele exemplaren niet alleen het „hoogste” maar tevens het drukste woord voerden.

Utrecht, 28 feb. 1956

H. P. MISSET.

